

Een bijzonder huis voor twee bijzondere jongens

BN DeStem

27 december 2011 | Laatste update: 27 december, 13:00

4 van 4 Siem (links) en Willem tonen op hun elektrische fietsen hun huis. De woning is onlangs opgenomen in de architectuurgids voor Midden-Brabant. foto's Tim Rijnhout/pve

GILZE - In Gilze staat een bijzonder huis dat is afgestemd op de behoefte van twee jonge rolstoelers. Het huis is opgenomen in de architectuurgids voor Midden-Brabant.

Een bijzonder huis, dat is het zeker. Van boven tot beneden is het huis voorzien van glas. Veel glas. Het huis, waar de familie Van Krusbergen sinds 2008 woont, heeft door de vele ramen boven misschien wel het mooiste uitzicht op Gilze.

De woning aan de Strijp in Gilze is speciaal ontworpen voor twee jongens met een beperking: Willem (16) en Siem (11). Beiden hebben een hart- en een spierziekte. De jongens zijn hierdoor allebei kleiner. Siem is zo groot als een kindje van vier of vijf jaar.

Binnenshuis kunnen ze nu nog zonder rolstoel uit de voeten, maar de tijd dat ook dat nodig is, gaat ongetwijfeld komen. Het oude huis voldeed daarom niet meer en dus kozen de ouders Helmus en Nancy voor nieuwbouw. Helmus' broer, architect bij Boonstra-Van Kruysbergen architecten, tekende vervolgens voor het ontwerp. Hij is in de huid van de jongens gekropen en heeft alles op hun wensen en behoeften afgestemd. En dus springt de voordeur vanzelf open, zijn er brede gangen, is nergens een drempel te bekennen, zijn er alleen maar schuifdeuren en is het toilet in de badkamer voorzien van een sproeier.

Willem geeft met zijn vader een rondleiding.

Het huis heeft drie woonlagen. De donkere kelder, oftewel 'de grot', is het domein van de jongens. Hier klinkt harde muziek, draaien de discobollen of staat de spelcomputer aan. In de kelder staat zelfs een flipperkast.

Vanuit de kelder kunnen de jongens per trap of per lift naar de begane grond, dat is de slaapverdieping. Willem kan vanuit zijn slaapkamer zo de badkamer, die voorzien is van alle gemakken, inrollen. Er is rekening gehouden met de toekomst. Alle slaapkamers kijken uit op de tuin. Ook de ouders slapen op deze verdieping. "Wij wilden heel graag op dezelfde verdieping slapen als de jongens, met het oog op de toekomst", legt Nancy de keuze uit voor slaapvertrekken op de begane grond en de woonvertrekken op de eerste verdieping.

"Als ze minder mobiel zijn, hebben ze ons ook 's nachts vaker nodig. Op de begane grond mag je meer bouwen dan op de bovenste verdieping. Als we boven slaapkamers zouden maken, dan konden we daar niet allemaal slapen. We zitten namelijk ook met de draaicirkels van de rolstoelen."

Willem stapt opnieuw in de lift en deze zoekt gelijk naar de tweede verdieping met de keuken, de woonkamer, dakterras en het zwembad. Daar ligt Gilze letterlijk aan je voeten. "Nu is het zwembad leeg, maar in de zomer maken we bommetjes vanaf de kant", vertelt Willem. "Dit is het leukste van het huis", vindt ook Siem.

Het zwembad ligt in een glazen cocon en kijkt uit op de Strijp. In de winter is het te duur om het bad voldoende te verwarmen, maar in de zomer hebben de jongens veel plezier. "We gaan weleens zwemmen en dan gaan we door de kamer naar het dakterras om ons te laten opdrogen in de zon", zegt Willem. "Je ziet de kinderen vanaf de straat dan weleens jaloers kijken."

Nancy: "Het water moet zeker 31 graden zijn voor de jongens. Anders is het veel te koud voor hun spieren. In het water kunnen ze gemakkelijker bewegen."

Het huis is er voor de jongens. "Zij kunnen niet even naar buiten om te

gaan voetballen", zegt Nancy. "Zij moeten zich vermaken met de beperkingen die ze hebben. Als ze in de rolstoel zitten, kijken ze altijd op hetzelfde niveau naar de mensen en de wereld om hen heen. Door dit huis ervaren ze juist wel al die niveauverschillen."

Geen baksteen belemmert het zicht naar buiten.

Na de geboorte van Willem bleek al snel dat er iets niet in orde was. "De artsen wisten alleen niet waar het vandaan kwam", zegt Nancy. "Ze zeiden dat het niet erfelijk was. We hebben daarom de gok genomen, maar Siem blijkt ook dezelfde afwijking te hebben. In het begin was het heel zwaar. Ze hebben allebei sondevoeding gehad."

Ondanks de gezondheidsproblemen geniet het gezin Van Kruysbergen van het leven.

"Je gaat andere dingen waarderen. We proberen zoveel mogelijk gewone dingen te doen. We gaan bijvoorbeeld ieder jaar kamperen. De kinderen vinden dat fantastisch."

Dat beide kinderen dezelfde ziekte hebben, heeft ook voordelen. "Ze hebben elkaar", zegt Nancy. "Aan de andere kant betekent dat ook dat ze de hele dag op elkaars lip zitten. Ze worden wakker, ontbijten samen, gaan samen met de taxi naar school, zitten op dezelfde school en gaan daarna weer samen in de taxi naar huis."

Het rolstoelvriendelijke huis heeft ook zo zijn voordelen. "Vorig jaar kreeg ik iets aan mijn achillespees. Toen heb ik echt ervaren wat de jongens voelen in dit huis. Ondanks de blessure kon ik gaan en staan waar ik wilde. Dan is zo'n huis met lift ideaal. En met oud en nieuw hebben wij het mooiste zicht op het vuurwerk in het dorp."